

Hiero sup.
Isa. 16.

ad Dei cultum conuersa, de Petra deserti reuertitur in Bethleem Iuda. vbi Ruth spicas in agro Booz Bethleemita colligens, gratiam coram eo inuenit. Peraeta autem frumenti tritura, Ruth socrus suæ consilio in area ad pedes Booz senis & grandæui dormientis nocte recubuit, & agnoscitur esse propinqua eius. Itaque manet Booz in porta coram senioribus ciuitatis, cedente alio propinquiore iuri propinquitatis, accipit Ruth in uxorem, ex qua gignit Obed auum Dauid regis.

Ruth nu-
bit Booz.

Matt. 1.

Ruth quo tempore fuerit, non satis constat. Genebrar. sub Abesam ponit. Iosephus sub Heli, alij aliter.

Iud. 10.

Israel pec-
cat, poeni-
tetque.

Israelitæ autem relicto Deo seruientes idolis Baalim & Astaroth, & dijs Syriae, Sidonis, Moab, Ammon, & Philistijm traditi sunt à Domino in manus Philistijm, & Ammon, afflictique nimis & oppressi per annos 18. poenitentes clamant ad Dominum. qui respondet: inuocate Deos, quos elegistis, ipsi liberent vos. at illi: factu nobis quicquid placet: tantum nunc libera nos. his dictis idola omnia è medio tollunt: & seruiunt Domino. qui dolet super miserijs eorum, & per septe liberare disponit.

Anno mundi 2759.

Genebrar.
2975.

Iud. 11.

Iepte fit
dux belli.

Votum
Iepte.

Iepte filiã
suam Deo
sacrificat.

Iudit. 12.
Seditio E-
phraim.

Genebrar.
2981. & sic
in sequ.
Iud. 2.
Abesam.

ITAQUE Ammonitis in terra Galaad castra metatis, primates Galaad conuenientes in Maspha, Iepte galaaditen de tribu Manasse filium meretricis, ideoque olim à fratribus suis, ne cum ipsis hæreditatem acciperet, eiectionem in terram Thob reuocant, rogantque suscipere principatum, & pugnare contra Ammonitas. acquiescit. mittensque nuncios ad regem Ammon, querit, cur vastet terram Israel; respondente illo, repetere se terram suam, quam tulit Israel, cum ascenderet ex Aegypto: ait Israelem per 300. ferme annos terram illam iusto titulo possedisse. Nolente autem rege acquiescere, Iepte spiritu Dei accensus, congregat exercitum, votum vouet Domino, si victoriam daret, ut quicumque è domo sua primus sibi reuertenti occurreret, eum in holocaustum immolaret Domino. Statimque Ammonitas aggreditur, vincit, sternit, 20. ciuitates eorum obtinet. Reuertenti autem in Maspha domum suam, occurrit ei vnigenita filia sua cum tympanis & choris. qua visa, scindit vestimenta sua, indicat ei votum suum. illa patri se offerens, hoc solum precatur, ut 2. mensibus circummeat montes, & defleat & plangat virginitatem suam cum sodalibus suis. Expleto tempore, reuersa est ad patrem: quam iuxta votum immolat. Exinde mos increuit, ut quotannis conueniant filia Israel, & plangent filiam Iepte diebus 4.

Hinc tribus Ephraim prelio insurgit aduersus Iepte, quod sine ipsis exisset ad pugnam. at ille repugnans fortiter, ad vada Iordanis, prosternit ex eis 42. millia virorum iudicatque Israelem 6. annis.

Anno mundi 2765.

ABESAM Bethleemita de tribu Iuda iudicat Israel 7. annis. erant ei 30. filij & 30. filia, quos omnes matrimonio elocauit.

Anno mundi 2772.

ELon, qui & Ahialon, Zabulonites iudicat Israel 10. annis. Iud. 12.
Elon.

Anno mundi 2782.

ABdon Pharonites de tribu Ephraim iudicat Israel annis 8. habuit 40. filios, & ex eis 30. nepotes, equitantes super 70. pullos afinarum. Iud. 12.
Abdon.

Porro filij Israel relapsi in idololatriam, traduntur Philistæis, eisque seruiunt 40. annis. Angelus Dei primò uxori, deinde & Manue viro de tribu Dan iuxta Saraa in agro apparès, annuntiat ipsam, licet sterilem, parituram filium, qui ab utero matris Nazarus Dei, Israelis seruator, Philistinorumque domitor foret: ideoque tam ipsa tempore gestationis vteri, quam puer à vino, sicera, omni que immundo se absteineat, nec puero capillos tondet. Quapropter cum Manue hædum & libamen super petram in holocaustum offerret Deo, Angelus in flamma holocausti ascendit in cælum. Parit itaque mulier filium, vocatque eum Samson, cui benedicit Deus, spiritu suo roborans eum. Iud. 13.
Samson nunciatur.

Nascitur Samson anno 3006. Genebrar.

Anno mundi 2790.

ADULTUS Samson, descendit in Thamnata, vbi videt & amat Philistæam. reuersus ad parentes suos, petit eam sibi accipi in uxorem: qui cõtristantur quod alienigenam peteret, nescientes id Dei dispensatione fieri, illumque querere occasionem in Philistæos. Iud. 14.
Samson Philistæam amat.

Præcedentibus parentibus ad petendam eam, subsequenter Samsonem iuxta Thamnata inuadit leo rugiens: quem inermis spiritu Dei incitatus dilacerat, & proijcit è via, deinde virgo ei desponsatur. Iud. 14.
Samson leonem discerpit.

Post dies aliquot rediens ut acciperet eam, videt examen apum mellificare in ore leonis: & sumptum inde mel comedit in via parentibusque comedendum tradit. Iud. 14.
Mel in ore leonis.

In nuptijs dant ei Philistæi 30. sodales, quibus proponit ænigma de leone, quem occiderat. promittit soluētibus illud intra 7. dies cuiusvis 30. sindones & 30. tunicas: si verò non soluerent, totidem darent illi. Respondent, propone. De comedente (inquit) exiuit cibus: & de forti egressa est dulcedo. Quod cum per se exponere non possent, precibus & minis per sponsam eius ab ipso Samson discunt, atque solvunt. Itaque spiritu Dei motus descendit in Ascalonem, occidit 30. Philistæos, vestes eorum dat illis. iratusque reuertitur in domum patris sui. Iud. 14.
Samson Philistæam ducit uxorem.

Interea pater uxoris eius, putans filiam suam repudiatam, tradit illam sodali eius. quod ut Samson rescivit, minatur se id vindicaturum de Philistæis. Pergens ergo capit 300. vulpes, ligat binas cauda ad caudam, & in medio faciem accensam, & emittit eam in segetes Philistinorum iam maturas, & succendunt eas, sed & vineas & oleas comburunt. Audientes Philistæi, quod fecerat ista Samson in ultionem ablatæ Iud. 15.
Samson segetes Philistinorum exurit.

ablata coniugis, comburunt eam & patrem eius: quibus ait Samson, se adhuc grauius vindicaturum. Itaque percutit eos sura siue coxa super fremur ingenti plaga valde & discedens habitat in summitate ac spelunca petrae Ethan.

Iudi. 15. Irati Philistaei, ascendentes cum exercitu in terram Iuda, vindicare vocunt in omnes Iudaeos, nisi traderetur eis Samson vincus. Itaque tria millia virorum de Iuda accedentes Samsonem, arguunt eum, quod prouocasset dominos suos: volentemque ligant, & opponunt castris Philistijm, accurantibus autem illis, vt eum abducerent, ipse Dei spiritu correptus ac motus, rumpit vincula sua, repertaque & arrepta ibi maxilla asini, interficit ea mille Philistaeos, caeteros fugat, maxillam proijcit.

Samson maxilla mille viros occidit.

Iud. 15. His gestis sitiens valde, clamat ad Deum: Tu dedisti victoriam hanc: & en siti morior. aperit itaque illi Deus molarem dentem in maxilla asini. & egressae sunt ex eo aquae, quibus hauits vires recipit. Iudicatque Israel 20. annis.

Iud. 15. Fons e den te.

Iud. 16. Hinc abit Gazam, ibique ad meretricem ingreditur, gauisi Philistaei, ponunt in porta vrbis tora nocte custodias, vt mane exeuntem occiderent, domiuit autem vsq; ad medium noctis. Inde surgens, apprehendit ambas portae fores cum postibus suis & sera, impositasq; humeris suis, asportat in verticem montis iuxta Hebron.

Samson portas Gazae in monte defert.

Iud. 16. Post haec amat Dalilam habitantem in valle Soreth, cui principes Philistijm multa promittunt pecuniam, vt blanditijs eliciat ab eo, in quo sit fortitudo eius: & qua re posset minui. quae saepe delusa, tam diu illi molesta fuit, donec audiret, Nazareum esse, nec radi posse sine damno fortitudinis. Tunc illa dormientis in sinu suo, capillos detondet. quem statim fortitudine destitutum, Philistaei apprehendunt, oculos eius eruunt, vincum catenis ducunt Gazam, & clausum in carcere molere faciunt.

Samson a Dalila decipitur, a Philistaeis excacatur.

Iud. 16. Post paululum cum iam crines & vires eius crescerent, principes populusque Philistijm conuenientes, magnificas immolant hostias Dagon Deo suo, quod tradidisset ipsis hostem suum. Inter epulas autem pro spectaculo adductus Samson, coram eis, & ludit & illuditur. tunc ille, inuocato Domino, apprehendit ac concutit duas columnas, quibus innitebatur domus, quae cadens, Samsonem & omnes qui aderant, circiter tria millia hominum opprimat, & ita plures interfecit moriens, quam ante viuus occiderat.

Samson se cum Philistaeis occidit.

Genebrar. 30. 26.

Anno mundi 2810.

POST mortem Samsonis, Heli summus sacerdos de tribu Leui, stirpis Ithamar, iudicat Israel 40. annis.

Anno mundi 2820.

ANNO Heli 10. Anna vxor Helcanae Leuitae, habitans in Ramatha vrbe, diu sterilis, ob exprobrata sibi ab aemula sua foecunda

1. Reg. 1.

sterilitatem tristis, ascendit more suo cum viro in Silo, vbi in tabernaculo coram Heli flens & orans Dominum, ipsi votum vouet, si daret sibi filium, se illum ipsi daturum, vt Nazareus omni vita ministret ei in tabernaculo. Reuersa domum, mox concipit & parit Samuelem, quem ablactatum ducit in Silo ad Heli, eumque solenniter cum victimis iuxta votum Domino offert, ac lata pro collato sibi filio ipsi Deo gratias canit. Deinde benedictione ab Heli accepta, regressa domum, rursus peperit 3 filios, & 2 filias.

Samuel a Deo vocatur & offertur.

1. Reg. 2.

Puer autem Samuel ministrabat Domino in tabernaculo coram Heli, accinctus Ephod lineo: & crescebat ac proficiebat, placebatque ram Deo quam hominibus.

1. Reg. 2. Samuel cre scit.

Porrò Ophni & phinees filij Heli, in Silo neglecto Dei cultu, ab immolantibus carnes vi auferentes, nec non dormientes cum mulieribus excubantibus ad ostium tabernaculi, populum vniuersum scandalizabant. quos cum Heli senex nimis leniter corriperet, non prius eos sacerdotio, missus ad eum vir Dei, denunciat ob peccata filiorum, suamque erga illos indulgentiam, ipsum & domum eius a summo sacerdotio repellendum, ac filios ipsius ambos die vno perituros, posterosque eius omnes ante virilem etatem morituros: sacerdotem autem fidelem & electum a Deo susci- tandum.

1. Reg. 2. Impietas filioꝝ Heli.

Indulgentia Heli erga liberos.

Hinc Samuelem puerum (teste Iosepho) annorum 12. nocte in templo, vbi erat arca, dormientem quater vocans Dominus, indicat ei se puniturum Heli & domum eius: quod Samuel mane ipsi Heli id requirenti refert. Crescit autem Samuel, estque Deus cum eo: & cognoscit vniuersus Israel, quod fidelis & veridicus Propheta esset Domini.

1. Reg. 3. Samuel fit Propheta Dei.

Anno Heli 40. Israelitae cum Philistaeis iuxta Aphec praelio congressi, caduntur vsq; ad 4. millia, reliqui territi, arcam Domini e Silo per Ophni & Phinees filios Heli in castra adferunt. ac rursus inito certamine, caduntur 30 millia Israelitarum, & etiam duo filij Heli occiduntur, & arca Dei capitur, residui fugiunt. Quae cum nunciarentur in Silo ipsi Heli, cadit de sella retrorsum, & fracto occipite moritur annorum 98. quin & nurus eius vxor Phinees praegnans, ex subito partu obiit.

Arca Dei capta.

Anno muedi 2580.

Genebrar. 3066.

MORTVO Heli Samuel annos natus 30. summus sacerdos & iudex praest Israel 40. annis 38. deinde Saul Rex annis 2. quorum tempus Actuum 13 simul ponitur 40. annorum, vt etiam illa ipsa diuisio non satis definita sit.

August. de ciu Dei li. 17. cap. 4. Samuel. 1. Reg. 13. Act. 13. 1. Reg 5.

Philistaei autem asportantes arcam Domini in Azotum, collocant eam in templo Dagon Dei sui iuxta statuam eius. At mane Dagon iacebat pronus in terra ante arcam, ac mox ab ipsis loco restitutus, postridie abscissis capite & manibus truncus eius ibidem iacere reperitur. Insuper primo Azotij, deinde, cum arcam oppidatim circumducerent, & caeteri quo-

Philistim mariscis & muribus percutitur. quo-

quoque Philistæi graui dysenteria à Domino percutiuntur, terraque eorum à muribus deuaftatur.

1. Reg. 6.

Philistæi
arcam re-
mittunt.

Septimo itaque mense satrapæ Philistijm conuenientes in Accaron, sacerdotū suorum consilio ad placandum Deum Israel, arcam plaustro nouo impositam cum quinque anis totidemque muribus aureis per duas vaccas lactantes remittunt vsq; Bethsames. Qua visa Bethsamitæ, læti per Leuitas arcam deponūt, ibique in agro Iosue super lapidem magnum plaustrum simul ac vaccas offerunt holocaustum Domino. Deinde cū arcam aperirēt, ac curiosè inspicerent, percutit Dominus de clarioribus viris, 70. & de vulgò, 50. millia.

1. Reg. 7.

Arca in Ca-
riathiarim

Tunc rogatu Bethsamitarum viri Cariathiarim reducunt ad se arcam, & inferunt eam in domum Abinadab: vbi sub custodia Eleazari filij eius manet 20. annis.

Anno mundi 2870.

1. Reg. 7.
Hier. ibid.

POST quos Samuel congregat vniuersum Israelem, transfert arcam à Masphat, ibique foedus Domini renouat populo, vt abiectis idolis, toto corde seruirent Deo soli: populus coram Domino peccata confitetur, flet atque ieiunat.

Philistæi
Deo tonā-
te conte-
runtur.

Tunc Philistæi veniunt contra eos in prælium. sed Samuele agnum offerente holocaustum Deo, & pro Israele orante, intonans de celo fragore magno Dominus. Philistæos exterret ac conterit. reliquos Israel cecidit ac persequitur vsque Bethchar, vbi Samuel lapidem adiutorij erigit, vrbes olim per Philistæos Israeli ablatas recipit, ac deinceps habitans in Ramatha, & quotannis circumiens oppidatim, iudicat Israelem in pace.

1. Reg. 1.

Israel petit
Regem.

Cū autem senuisset Samuel, ponit 2. filios suos iudices super Israel in Bersabee, qui per auaritiam acceptis muneribus peruertunt iudicium. Itaque anno 38. Samuelis omnes seniores Israel conuenientes ad Samuelem in Ramatha, postulant ab eo constitui sibi Regem exemplo gentium. perplexus Samuel, orans Dominum ea de re cōsulit quo agrè illorum petitioni annuēte, quòd Deum regem habentes, regem sibi ex hominibus flagitarent, Dei iussu Samuel populo ius regis prædicit.

Anno mundi 2888.

1. Reg. 9.

1. Reg. 10.
Saul rex
vngitur.

SV B hæc Saul filius Cis de tribu Benjamin vir electus & bonus, ab humero sursum altior omni populo, corde tamen humilis, quærens asinas patris sui cum famulo ingressus vrbes Ramatha ad consulendum prophetam, peruenit ad Samuelem. qui Deo reuelante indicat Sauli asinas esse inuentas, & ipsum salutat regem, & in prandio primo loco & cibo honorat. ac manè secretò vngit eum in regem super Israel, & osculatur. varia ei dans signa, quibus credat se certo à Deo vnctū. discedens itaque Saul Dei spiritu mutatur in alium virum, & obuium habens cætū Prophetarum prophetantium, afflatus & ipse Diuino spiri-

tu, vnà cum eis prophetat, cunctis ob hoc admirantibus.

Hinc Samuel conuocat populum in Masphat, arguit quod abiecto Deo, petierint regem. Saul forte repertus, publicè eligitur in regem, populo acclamante, viuat rex. Samuel legem regni populo recitat, in libro scribit, & coram Domino, id est, in arca reponit. Saul repetit domum in Gabaa, multis pijs ipsum comitantibus, impijs autem calumniantibus.

Post mensem Naas rex Ammonitarum obfidens Iabes Galaad, foedus non admittit, nisi vt ipsis labenitis omnibus oculos dextros eruat & effodiat. quo audito Saul veniēs post boves ex agro, Dei spiritu accensus conuocat in Israel exercitum 330 millium, quibus cum Ammonitas percutit ac disperdit. vnde Samuelis hortatu populus pergens in Galgala, ibi coram Domino innouant regnum Sauli, lati que sacrificantes in regem confirmant.

Tunc Samuel iam canus ibidem corā Deo, Rege, & vniuerso Israele, quàm integrè inter ipsos conuersatus sit etiam populo attestante, declarat: ipsorumque erga Deum ingratitude reprehendit, quod pro Deo rege, qui tam diu Israelem seruauerat, totiesque ab hostibus liberauerat, hominem regem prorectorem sibi postulauerint. vt autem in hoc se peccasse sciant, inuocat Deum, & ecce iam messis tempore subito cælitus dat tonitrua & pluuiā. vnde populus territus, fatetur peccatum. quos Samuel hortatur, vt relictis idolis, Deo constanter adhæreant, promittens se incessanter pro ipsis oraturum.

Sub hæc Ionathas filius Saul percutit statim onem Philistinorum, quæ erat in Gabaa quo audito Philistæi, in numero exercitu castra metantur in Machmas. vnde Israelitæ pauidi, abscondunt se in speluncis & munitioibus, alij fugiunt trans Jordanem. Saul autem iussus in Galgala expectare Samuelem diebus 7. vt sacrificium offerre tibi, septimo die tardante illo, cū populus dilaberetur ab eo, Rex ipse illicita præsumptione sacerdotis vsurpans officium, offert holocaustum Deo. Mox veniens Samuel, ait illi. Stultè egisti, nequaquam regnum tuum stabit ultra: quæ fuit Dominus sibi virum secundum cor suū in ducem Israel, nempè Dauid. His dictis recedit. Saul verò cum Ionatha & 600. tantum viris, ijsque enermibus ascendit in Gabaa.

Porrò Ionathas in Deo fidens, cum armigero suo patre in scio castra Philistijm ingressus, multos hostium occidit, cæteri Dei miraculo territi turbati que se inuicem interficiūt, mox Saul; consulto ibi coram arca Domino, cum suis reliquos proffigat ac persequitur vsque Hailon, populumque adiurat, ne quis, intermissa cade, comedat ante vesperam. cuius ignarus Ionathas, lassus & esuriens in sylua paululum mellis gustat, & illuminantur oculi eius. ob quòd à patre occidendus. populo suffragante liberatur.

Anno

Anno mundi 2888.

1. Reg. 15.

ANNO suo primo Saul verbis Dei iubetur à Samuele, vt Amalechitas, eò quòd impugnassent Iſraelem ascendentem ex Aegypto, penitus internecione deleat, nec parcat cuiquam. Itaque pergens eò cum exercitu 210. millium, percutit Amalec ab Euila vsque Sur, populum pecoraq; occidit, ac vilia quæque disperdit: Agag autem regem, & pulchra quæque optimosque greges; referuat, vt immolaret eas Deo, ac in Galgala adducit. vbi Dei iussu Samuel, licet tota nocte pro Rege orasset, arguit Saulem, quòd non paruerit verbo Dei, afferens Deum malle obedientiam, quàm victimas: ideoque Diuinitus regnum ipsi ablatum, & meliori datum pronunciat, idque scissura pallij sui significat, mox ibidem coram Domino Agag regem in frustra concidit, reuersusq; in Ramatha, Saulem domum in Gabaâ regressum vltra non vidit, quem tamen reprobatum à Deo luget.

Deletio Amalec.

Saul Deo inobediens regno dei citur.

Anno mundi 2888.

1. Reg. 16.

David vngitur in regem.

SVB hæc Samuel iussu Dei pergit Bethleë ad domum Isai, qui & Iesse, de tribu Iuda, & Dauidẽ filium eius nouissimum, adolescentem rufum, pulchrum, fortem & prudentem è pascuis accersitum, inibi inter 7. fratres eius vngitur in regem Iſrael, & directus est spiritus Domini à die illa in Dauid, & deinceps. qui reuersus ad gregem patris, leonem & vrsu raptam oue fugientes, apprehendit.

1. Reg. 17.

David psal lens dæmonem expellit.

Spiritus autem Domini recessit à Saule, & agitabat, vexabatque eum spiritus malus, ad quem refocillandum accitus à grege psaltes egregius Dauid, eius gratiam inuenit, & statim factus est eius armiger. Igitur quancumque spiritus malus arripiebat Saul, Dauid citharam manu pulsans, Psalms Deo canebat, & spiritus malus recedebat à Saule.

1. Reg. 17.

David Goliath gigante occidit.

Psal. 143.

1. Reg. 18.

Paulò post Philistæis congregatis ad prælium in monte inter Sochet Iudæ, & Azecha, Iſraelitis autem castra metatis in monte opposito, Goliath Philisthæus gigas prodigiosæ staturæ stans in valle terebinthi, inter vtramque aciem, suis viribus, & armis confusus superbe prouocat Iſraelitas ad duellũ, id est, singulare certamen, cumque ita per dies 40. mane & vespere exprobraret Iſraeli, Saul pollicetur ei, qui percuteret Goliath, filiam suam, & diuitias magnas, immunitatemque à tributu. Nemine autem audente congregari, adolescens Dauid pugna se offert, ac Deo fretus, inermis cũ suo baculo, funda, & 5. lapidibus de torrente electis, Goliath maledicentem aggreditur, & fundæ iactu lapide fronti eius inflicto, ipsum prosternit, ac suo opte gladio caput eius abscindit: quo viso Philistæi, territi fugiunt: quos Iſraelitæ insequentes occidunt vsque ad portas Geth, & Accaron.

Porrò Dauid caput Goliath defert ad Saulem in tentorium, vbi gratiam Ionathæ nactus, inquit cum eo foedus amicitie. Inde caput Goliath gerens, cum Saul reuertitur in Ierusalem, quibus in occursum egressæ mulieres cũ

tympanis & choris, lætæ ludunt & cantant; Percussit Saul mille: & Dauid decem millia. Indignè autem ferens Saul plus laudis tribui Dauidi quam sibi, iratus ait: Quid ei superest, nisi solum regnum? atq; ex hoc cœpit eum odisse ac persequi. Dauid vero posuit arma Goliath in tabernaculo Domini. Postridie Saul inauditur à spiritu malo, domi suæ more arreptitiorum prophetat, ac Dauidẽ ante se (sicut quotidie faciebat) suo more psallentem, bis lancea trãsfingere tentat. Deinde facit eum tribunum super mille viros, vt sæpe periculis expositus, semel à Philistæis occidatur. Dauid tamen auxiliante Deo prudenter se gerens, populi fauorem cõsequitur. Porrò Saul Merob filiã suam maiorem denuò Dauidi promissam, dat alteri. Michol verò iuniorem magis dilectam infidiosè ei despondet, si pro dote seu sponsalibus centum præputia Philistinorum adferret. at Dauid occisis ducentis Philistæis, eorum præputia regi annumerat, ac dilectam Michol accipit in vxorem. Hinc Saul iubet Dauidem occidi. voce autem Ionathæ placatus, iurat non occidendum quem tamen reuocatum, & percussis rursus ab eo Philistæis, domi coram se psallentem, malo agitatus spiritu, iterum lancea nititur perfodere. Deinde per satellites nocte domum eius custodit, vt mane occideret eum. at Michol noctu clam virum per fenestram dimittit: ac simulachro in lecto eius posito, quærentem patrem decipit. Dauid aut fugit ad Samuelem in Naioth, quæ est in Ramatha, ibique simul morantur in cuneo prophetarum prophetantium. Missi verò & huc à Saul semel, iterum, tertioque lictores, qui Dauidem raperent, rapti & ipsi spiritu Dei, ibidem prophetant. tandẽ etiam ipse Saul eo veniens, correptus Dei spiritu, deposito regali habitu, simul cum illis tota die & nocte canit ac prophetat. Inde digressus Dauid, apud Ionatham conqueritur, quòd Saul iniquè quærat ipsum occidere, ac denuò foedus inter sese & vtriusque posteritatem iureiurando paciscuntur. Ionathas promittit Dauidi se indicaturũ, quis sit Sauli erga ipsum animus. Biduo post, celebratis Calendis Saul, in mensa Dauidis absentiam requirens, palàm pronũciat mortem ipsi definitam, & Ionatham ei patrocinantem lancea trãsfingere conatur. quod Ionathas mane Dauidi in agro latenti, trium sagittarum signo, indicat: osculatumque flens flentem dimittit.

David autẽ fugit in Nobe ad Achimelech sacerdotem. vbi esuriens fame urgente, mundus à muliere, panes propositionis (quibus solis sacerdotibus vesci licebat) in tabernaculo Domini cum suis corã Doeg Idumæo comedit. & gladio Goliath ab Achimelech è tabernaculo accepto, fugit ad Achis regem Geth, ibique à Philistæis agnitus, detentus, ac regi oblatu: sibi timens ne occidatur, cadens inter manus eorum, ac spumans saliuam in barbam suam, insaniam simulat; ideoque ab Achis expellitur.

Fugit ergo in spelũcam Odollam. vbi suum patrem, matrem, fratres, cognatos, omnesque

Fugit ergo in spelũcam Odollam. vbi suum patrem, matrem, fratres, cognatos, omnesque angu-

Gloria Dauid. Inuidia Saul.

1. Reg. 18.

Saul Dauidem necem molitur.

David ducit Michol.

1. Reg. 19.

David variis modis queritur occidi.

Psal. 58.

Saul inter prophetas.

1. Reg. 10.

Saul nititur Ionatham trãsfingere.

1. Reg. 12.

David sacros panes edit.

Matt. 12.

Psal. 55.

Psal. 33.

1. Reg. 22.

Psal. 56.

Dauid fit princeps 400 viro- rum.

angustia & ære alieno grauatos, ad ipsum con- fugientes suscipiens, fit princeps 400. virorū. Inde abit cum eis in Masphat, ad Regem Mo- ab, manetque ibi in præsidio seu arce. Deinde monitu Gad prophetæ, redit cum suis in ter- ram Iuda, in saltum Areth.

Psal. 62.
1. Reg. 22.

Interea cum Saul seruos suos accusaret con- iurationis, quod nemo vicem suam dolens, Dauidem ipsi proderet, Doeg indicat Achime- lech pro Dauide consuluisse Deum, ipsiq; de- disse panes & gladium Goliath. Quapropter Saul Achimelech, cæterosque 85. sacerdotes Domini è Nobe accersitos, indutos ephod li- neo, coram se, alijs seruis recusantibus, per Doeg trucidat: & Nobe ciuitatem eorum, vi- ros, mulieres, paruulos & lactantes, boues, as- inos, & oues occidit: solus Abiathar filius Achi- melech euasit, qui fugiens cum ephod ad Da- uidem, comes fit totius exilij eius.

Saul 85. sa- cerdotes trucidat. *Psal. 51.*

1. Reg. 23

Per idem tempus Dauid consulto Domino, cum suis Philistæos Ceilam obsidentes expu- gnat, urbemque seruat. Inde, ne à viris Ceilæ traderetur in manu Saul, Dei oraculo moni- tus, cum 600. viris fugit in desertum Ziph: ac persequente eum Saul, continens se in locis tutioribus, nunc in monte opaco, nunc in col- le Achillæ, nunc in sylua moratur: vbi à Iona- tha eum visitante confortatur in Deo: simul- que foedus iam tertio corā Domino sanciant. Ziphæi autem profecti in Gabaa, Sauli indicāt, Dauidē apud se latitare: quem Saul in deserto Maon versantem persequens, ipsum, virosque eius in petra se seruantes, exercitu suo in mo- dum coronæ cingit. at Philistæis subitò in ter- ram irruentibus, relicto Dauide, coactus it in occursum eorum.

Saul cum suis Dau- idem perse- quitur. *Psal. 53.*

1. Reg. 24.
Psal. 141.

Sic liberatus Dauid, fugit in desertum En- gaddi, vbi in spelunca interiore cum suis la- titans, Saulis, cum tribus millib. electis se per- sequentis, & in eadem spelunca ventrem pur- gantis, oram chlamydis clam abscindit, & ne occideretur, suos cohibet: deinde post eum egressus, tuto eminens loco ipsum in clamans, & oram pallij ostendens alta voce suam inno- centiam testatur: quare Saul flens Dauidem iustiorē se confitetur, & testificans ipsum certò regnaturum, suscepto ab eo iuramento, ne deleat semen suum, domum repetit.

Dauid orā pallij Saul abscindit.

Anno mundi 2889.

1. Reg. 25.
Mors Sa- muelis.

ANNO 2. regni Saul moritur Samuel, & ab omni Israel plangitur, & sepelitur in Ramatha. Porro Dauid abit in desertum Pha- ran, vnde mittens 10. seruos ad Nabal in Car- melo greges tondentem, humiliter petit ab eo cibum, quod pecudes eius diu à prædonibus, & feris intactas seruasset in deserto: quem cum Nabal contumeliosè denegaret, iratus Dauid cum exercitu pergit eò, vt impium Nabal, om- nemque cognationem eius euertat: sed Abi- gail vxoris Nabal, inscio ac ebriò marito, cum cibarijs sibi obuiam veniētis, eleganti oratio- ne placatus, decima post die, occiso à Deo Nabal, assumit eam sibi in vxorem, simul & Achinoam de Iezrael. Saul autem filiā suam

Abigail Da- uidem iratū placat.

Michol nuptam dat Phalti de Gallim.

Post hæc Dauid continens se in deserto *1. Reg. 26.* Ziph, in colle Achillæ, rursus à Ziphæis pro- ditus, Sauli cum tribus millibus illic se perse- quentis castra & tentorium nocte ingreditur, ne à sodale suo perfoderetur, prohibet, eius- que hastam & scyphum aquæ aufert, cunctis altum dormientibus. Inde digressus procul in verticem montis, sopitos clamore exci- tat, Abner principi exercitus, cæterisque somnolentiam exprobrat; Saulo probat quod iniuste ipsum persequatur, hastamque exhibet. Vnde Saul Dauidis innocentiam, suam- que iniquitatem iterum fatetur, reuocatoque Dauidi securitatem pollicitus, domum reuer- titur.

Dauid ha- stam & scy- phum Saul collit.

Cæterum Dauid veritus, ne quando incide- *1. Reg. 27.* ret in manus Saul, transit cum 600. suis in re- gionem Philistijm ad Achis regem Gerth, atq; ab eo petit, & accipit urbem Siceleg: vbi habi- tans mensibus 4. multas quotidie exercet cæ- des, & agit prædas ab Amalecitis, alijsque infide- libus. persuadens regi Achis, quod Iudæos oc- cideret & spoliaret.

Siceleg da- tur Dauidi.

Post hæc Philistæi assumpto Dauide cū suis, *1. Reg. 28.* pugnaturi contra Israel, castra metantur in Su- nam. Saul autem cum Israelitis existēs in Gel- boë monte, visis castris Philistijm, territus cō- sulit Dominum: quo nihil respondente, ipse, qui antea pythones, magos, & ariolos è medio abstulerat, nunc mutato habitu abit nocte in Endor ad consulendam pythonissam, iubet sibi suscitari Samuelem: à quo audit suam, fi- liorumque crastinam mortem, ac Israelis in- ternecionem: vnde consternatus, cadit in ter- ram; sed sumpto ibi cibo confortatus, eadem nocte castra repetit.

Samuel à pythonica suscitatur. *Ecccl. 46.*

Principes autem Philistijm, timentes, ne Da- *1. Reg. 29.* uid in prælio fieret ipsis aduersarius, consensu Achis cum remittunt: qui mane cum suis re- uertitur ad terram Philistijm.

Die tertio veniens in Siceleg, inuenit eam *1. Reg. 30.* ab Amalechitis combustam & prædatam, ac suas, suorumque vxores, filios & filias, pecora & spolia esse abducta. Itaque consulto Domi- no, cum 600. viris suis Amalecitas persequēs vltra torrentem Besor humi epulantes & tri- pudiantes occidit, captiuos prædamque reduc- cit, quam singulis socijs ex æquo diuidit, re- uersusque in Siceleg, ex præda gratificatur om- nibus amicis suis.

Spoliatio Siceleg.

Interea inita cum Philistæis pugna, Israe- *1. Reg. 31.* litæ caduntur & fugiunt, tres filij Saul occi- duntur: Saul autem in monte Gelboe arctatus, & à sagittarijs vulneratus, iubet armigerum suum, vt se perfodiat, ne ab incircuncisis occi- datur: quo nolente, vterque ipsorum irruens super gladium suum, seipsum occidit. Postri- *1. Par. 10.* die Philistæi, dum caesos expoliant inueniunt Saulem, caput eius abscindunt, idque in terra Philistijm circumferunt, & affigunt in tem- plo Dagon, arma autem eius in templo Asta- roth, corpus verò eius suspendunt in muro Bethsan: quod viri Iabes Galaad nocte tol- lunt, & sepeliunt in Iabes, ieiunantque septem diebus.

Saul seipsū occidit.

Tertio

2. Reg. 1.

Tertio die Amalecites quidam è castris veniens ad Dauid in Siceleg, nunciat ei cadem Israel, Saulis & Ionathæ mortem, seq; Saulem occidisse aiens, diadema & armillam eius Dauid adfert: quamobrem Dauid eum, quod Regem occidisset, occidi iubet; scissisq; vestimentis cum suis plangit, flet, & ieiunat vsque ad vesperam super Saul, & Ionathan, ac cæteros occisos: eosque carmine lugubri lamentatur:

Dauid
& Saulem
desfer.

diffe, alij gigantes, alij leones inter fecisse scribuntur. Dumque Dauid existens in arce, desideraret aquam de cisterna Bethleem, quæ erat in porta, mox tres fortes eius per castra Philistæorum, Bethleem obsidentium, irrumpentes, aquam à cisterna hauriunt, haustam Dauid adferunt, quam tamen Dauid bibere noluit, eò quòd cum fortium suorum vitæ periculo allata esset sed libavit eam Domino.

Fortes Dauid.

Anno mundi 2890.

Genebrar
3106.

2. Reg. 2.

Psal. 26.

Dauid vn-

gitur rex

Iuda.

POST hæc Dauid consulto Domino, cõmigrat cum suis in Hebron, ibiq; à viris Iuda vngitur in regem super tribum Iuda, annos natus 30. regnavit ibi in Hebron annis 7. & mensibus 6. Deinde in Ierusalem annis 33. atq; ita simul annis 40. mensib. 6. mittens nuncios ad viros Iabes Galaad, collaudat eos quòd sepelissent Saulem. Abner autem princeps exercitus Saul, Isboseth filium Saul quadragenarium constituit regem super reliquas tribus Israel: qui regnavit biennio. Cum 12. pueri ex parte Dauid, & 12. ex parte Isboseth pugnaret iuxta piscinam Gabaon, mutuis gladijs ad vnum se conficiunt: mox inuito ab utraque parte conflictu, cæsi sunt è seruis Dauid 20, è seruis autem Isboseth, 300. ortoq; inter eos bello, regnum Dauidis quotidie crescit, Isboseth verò decrescit.

2. Reg. 3.

Abner à
Ioab occi-
ditur.

Abner autem, cum argueretur ab Isboseth, quod cum Respha concubina Saulis concubisset, iratus foedus inicit cum Dauid, remittit ei Michol, inducit Israelitas, vt Dauidem suscipiant in regem, abit in Hebron, à Dauid conuiuio excipitur, verum à Ioab dolo occiditur: vnde Dauid dolens, occisori maledicit, occisum autem in Hebron cum ingenti pompa exequiarum sepelit, ac sequens ipse feretrum, cum omni populo plangit, & flet ad sepulchrum eius, ieiunatque vsque ad vesperam.

Anno mundi 2891.

Isboseth
occiditur.

2. Reg. 5.

1. Par. 11.

12.

Dauid vn-

gitur Rex

Israel.

ANNO 2. Baana & Rechab latrones, clam ingressi domum Isboseth, meridie dormientem in lecto occidunt, & caput eius adferunt ad Dauidem in Hebron: propter quod & ipsi iussu Dauidis occiduntur, ac præcis manibus & pedibus suspenduntur: caput autem Isboseth sepelitur in sepulchro Abner.

Deinde veniunt omnes tribus Israel ad Dauid in Hebron numero 340822. & data acceptaque fide coram Domino, vngunt eum in regem super vniuersum Israel, simulque lætriduo epulantur.

Anno mundi 2897.

2. Reg. 9.

1. Par. 11.

14.

Psal. 29.

Dauid

regnat in

Ierusalé.

2. Reg. 23.

1. Par. 11.

12.

ANNO 8. regni sui Dauid abit in Ierusalem, aufert cæcos & claudos, expellit Iebusæos, capit arcem Sion, & accipiens ab Hiram regi Tyri ligna & artifices, urbem per circuitum reparat, in ea domum sibi ædificat: & habitans deinceps in arce Sion, vxoresq; & concubinas multiplicans, Dei gratia crescit in potestate ac prole: erant ei electi strenuique milites, quorum quidam soli totum exercitum debellasse, quidam 800. quidam 300. vna vice occi-

Sub hæc Dauid Philistæos, bis ipsum bello inuadentes, bis consulto Domino, bis in valle Raphaim Deo iuuante prosternit, & sculptilia eorum comburit.

2. Reg. 19.

1. Par. 14.

Debella-

tio Philis-

tiam.

2. Reg. 6.

1. Par. 13.

Transla-

tio arcæ.

Hinc Dauid conuocat omnes electos ex Israel 30 millia, & arcam Dei plastro nouo impositam, per boues reducit è domo Abinadab Ierosolymam. Dauid autem & vniuersus populus Israel, omni virtute ludebant coram Domino in omnibus canticis, psalterijs, citharis, nablis, sistris, lyris, cymbalis, tympanis & tubis: ac cum in via boue calcitrante arca casum minitaret, Oza sustentandi causa manum attingens, in vestigio ibi à Deo occiditur: quare Dauid timens introducere arcam ad se, deponit eam in domo Obededom, vbi manet tribus mensibus, cui propter arcam Dominus benedicit.

Quo audito Dauid, iterum conuocat vniuersum Israel, & arcam per sacerdotes in humeris portari, ac ingenti lætitia perferri facit Ierosolymam ad domum suam, comitante omni populo Israel, sacerdotibus verò & Leuitis cantantibus, ac cum omnibus instrumentis musicis ac tubis resonantibus. Porro Dauid rex ipse deposito habitu regio, & accinctus ephod lineo, totis viribus coram arca cithara ludit & saltat: cumque hac pompa ac melodia intraret urbem arcemque Sion, Michol videns per fenestram Regem saltantem coram arca, eum despicit & deridet: ob quod nunquam illa deinceps peperit, Deinde collocant arcam in tabernaculo, quod parauerat ei Dauid, & offerunt sacrificia. Dauid benedicit populo, eosque cibant, ac constituit sacerdotes & Leuitas, qui iugiter coram arca Deo ministrarent, sacrificarent, ac diuinas laudes decantarent, & omnibus musicorum organis personarent.

2. Reg. 16.

1. Par. 15.

David sal-

tat ante

arcam.

2. Reg. 6.

1. Par. 16.

Psal. 28.

Cultus

DEI.

Psal. 104.

Psal. 95.

2. Reg. 7.

1. Par. 17.

Post hæc Dauid indignum iudicans, cum ipse habitaret in domo cedrina, quod arca Dei maneret sub pellibus, indicat Nathan Prophetæ, se velle ædificare domum Domino: quod Nathan primum collaudat, sed nocte illa Dei oraculo admonitus, id ipsum Dauidi prohibet, eò quòd sit bellator, & in bellis multum sanguinis effuderit: verum eidem promittit iuratque de fructu ventris eius nasciturum filium, qui Salomon, id est, pacificus nominandus, ipsi in regno succederet, & ædificaret templum Deo, ac ipse ipsiusque semen in pace regnaret in æternum: quòd figuratè quidem in Salomone, spiritualiter autem in Christo completum est. Quapropter Dauid ingressus tabernaculum, coram arca Dei erga se misericordiam ac benignitatem laudat: oratque vt promissiones suas impleat.

1. Par. 22.

Psal. 137.

Christus è

Dauid

promittitur.

Luc. 1.

Matt. 22.

Ioan. 12.

Act. 2.

Heb. 1.

Psal. 88.

Anno mundi 2899.

2. Reg.
1. Para. 18.
Psal. 59.
Dauid vi-
cinas gen-
tes subii-
cit.

ANNO 9. regni sui Dauid expugnat & subiugat Philistiim, Moab, Adadezer regem Saba, Syriam Damasci, Idumæam, Ammon & Amalec, quos omnes sub tributo sibi seruire facit; arma & vasa aurea, argentea, & ænea ex præda templo Dei dedicat ac consecrat: regnatque in pace & iustitia, idoneos habens officarios. Hinc Dauid inquit, num quis superesset de domo Saul, cui benefaceret: inuento itaque Miphiboseth filio Ionathæ claudo omnes agros Saulis restituit, ipsumque ad mensam suam semper comedere facit.

2. Reg. 9.
Miphibo-
seth.

Anno mundi 2900.

2. Reg. 10.
1. Para 19.

ANNO 10. Dauid pio animo mittit legatos ad Anon regem Ammon, vt consolaretur eum super morte patris eius: quos Anon, barbibus dimidia parte rasis, & vestibus vsque ad nates præcisis, remittit: quam contumeliam Dauid vlciscens, trans Iordanem iuxta Medaba Ammonitas inuadit, & in urbem compellit: & Syros eis auxiliantes semel ac iterum debellat, sibi que seruire facit.

Dauid Sy-
ros subi-
git.

Anno mundi 2891.

2. Reg. 11.

ANNO 11. vere ineunte, Ioab missus à Dauid cum exercitu, terram Ammon vastat, Rabbath metropolim obsidet. Dauid autem manens Ierusalem, videt è solario suo Bethabee se lauante, captus eius pulchritudine, eam accersit, dormit cum ea, statimque impregnatur. vtque factum celaretur, Vriam virum eius ab exercitu reuocat, cibatur, & inebriatur, vt cum vxore sua dormiat: cumque pius nollet, remittens eum cum literis ad Ioab, in primo pugnae loco poni, & ita cum alijs occidi curat: deinde accipit Bethabee sibi in vxorem, quæ peperit ei filium.

Dauidis
adulteri-
um & ho-
micidii.

2. Reg. 12.
Nathan
Dauidem
arguit.

Psal. 50.

Tunc Nathan missus à Deo ad Dauidem, proposita parabola de ouicula pauperi ablata, ipsum ita adulterij, homicidijque arguit, vt proprio ore se condemnaret. Eidem autem peccatum confitenti, culpam quidem à Deo condonatum esse denunciat, veruntamen in peccati poenam multa illi mala à suis euentura. gladium de domo eius nunquam recessurum, vxores eius à proximo suo coram Sole & omni Israele constupradas, filium ex adulterio natum, moriturum. Percussit ergo Dominus puerum ex Bethabee natum, pro quo ægrotante Dauid, ad terram prostratus Deum orat, flet, ieiunat: septimo autem die puero mortuo, surgit, sefelauat, vngitur, mutat vestes, in tabernaculo Deum adorat, comedit; ipsamque Bethabee consolatur: actertio dehinc anno gignit ex ea Salomonem, quem Dominus dilexit, traditurque Nathan Prophetæ erudiendus.

2. Reg. 12.

Salomon
nascitur.

2. Reg. 12.

1. Par. 10.

Destructio

Ammon.

2. Reg. 13.

Dauid verò profectus & ipse contra Ammonitas, expugnat Rabbath, coronam Regis preciosissimam imponit capiti suo, ipsamque urbem regiam & cunctas ciuitates Ammonitarum destruit, populumque crudeliter trucidat. Post hæc Ammon primogenitus Dauidis amore Thamar sororis suæ tabescens, simulata in-

lecto ægritudine, ipsam virginem vi opprimit & constuprat: mox exosam dolentemque vi domino expellit: quæ cinere aspersa caput, scissa veste, clamans, in domum Absolon fratris sui concedit. Post bennium Absolon in tonsione ouium suarum, omnes filios regis fratres suos vocat ad conuiuium, in quo Ammonem fratrem suum ebrium occidit, fugiensque ad Regem Gessur, triennio ibi latet.

Inde Ioab oratione mulieris Thecuitæ Dauidem placans, eius consensu reducit Absolonem de Gessur in Ierusalem: vt Absolon biennio manens in domo sua, faciem Regis videre non potuit: deinde cum segetem Ioabi succenderet, ipsius intercessione ad Regis conspectum, plenamque gratiam osculo recipitur.

Post 4. annos Absolon sua forma, blandis verbis, amplexibus & osculis conciliato sibi populi fauore, persuadens Dauidi, se ob votum ire in Hebron, ibi cum Achitophel consiliario Dauid, aliisque multis coniurat in patrem, regno ipsum expulsurus: quo audito Dauid relictis decem concubinis suis ad custodiendam domum, festinanter fugiens è Ierusalem cum Ethai profelyto, & 600. fidis viris seruis suis, ac multis è populo transit torrentem Cedron, vbi Sadoe & Abiathar aliosque sacerdotes ac Leuitas ipsum comitantes, cum arca remittens in urbem, vt acta, secreta Absolon ipsi in campestribus deserti latituro renunciarèt, simul & Chusai amicum suum, vt consilium Achitophel dissiparet, Rex ipse flens operto capite nudisque pedibus ascendit montem Oliuarum, vt ibi Deum adoraret. Interim Absolon cum suis Ierosolymam ingreditur.

Dauid autem transgressus montem, Sibæ seruo Miphiboseth cibaria & vinum ipsi adferenti, herum tamen suum falso accusanti, confert bona Mephiboseth.

Progressus vsque Bahurim, Semei cognatum Saul se suosque maledicentem & lapidantem, occidi vetat: pergensque in campestribus deserti cum suis lassus, requiescit.

Interea Absolon Ierosolymæ consilio Achitophel publicè congregatur & concumbit cum concubinis patris sui, inspectante id Sole & omni populo Israel.

Sub hæc Achitophel consulit, vt confestim cum 12. millibus insequatur Dauidem, lassumque ea nocte obruat & occidat: quod consiliū Chusai dissipans, Dei nutu persuadet Absolonem, vt congreget vniuersum Israel, à Dan vsque Bersabee ad persequendum patrem: quare indignatus Achitophel, abiens domum, laqueo se suspendit. Porrò Dauid audito per nuncios, à Chusai & sacerdotibus missos, consilio Achitophel, simulque vt fugiat hortatus, mox transit cum suis Iordanem, & venit in Mahanaim. id est, Castra: vbi Sobi Rex Ammon. & Machri de Lodabar & Berzellai primates Galaad, cibaria & necessaria quæque ei ac populo eius adferunt. Caterum Absalom cum vniuerso Israel patrem insequens, transgressus Iordanem castra metatur in terra Galaad. Tum Dauid amicorum consilio manes in vrbe, stans in porta, Iobo aliisque suis militibus egredientibus

Violatio
Thamar.

2. Reg. 13.
Cades
Ammon.

2. Reg. 14.

Reconci-
liatio Ab-
solon.

2. Reg. 19.

Dauid fu-
git à facie
Absolon.

Psal. 8.

2. Reg. 16.
Siba.

2. Reg. 16.
Psal. 7.
Semei.

2. Reg. 16.
Inceitus
Absolon.

2. Reg. 17.

Suspendi-
Achito-
phel.

2. Reg. 17.

Psal. 142.
Absalom
patre per-
sequitur.

2. Reg. 18.

Abfalò de bus ad pugnam, obnixè præcipit, ne occidatur, que curpè Absolon. Inito autè prælio in saltu Ephraim dens per- cæduntur ex Israel 20. millia. Absolom dum foditur. mulo infidens fugit, capillis (quos egregios prolixosque habebat) hæres in quercu, & mulo impetu transeunte illi ab arbore pendens, à Ioab lancea transfigitur, ac proiectus ibi in foeam, acruo lapidum obruitur: cuius nece audita Dauid, amarè eum deflet.

2. Reg. 19. Deinde Ioab hortatu sedens in porta, exercitum redeuntem excipit, & ab omni Israel in regnum renocatus, reuertitur ad Iordanem iuxta Galgala, vbi à tribu Iuda & Israelitis honorificè suscipitur. Simeï sibi occurrenti, veniam precanti, iurat se non occisurum. Miphiboseth falsò à Siba accusatù, iubet vt agros cum Siba diuidat. Berzellaum octogenarium se comitantem vult in Ierusalem ducere, & honorare, at propter senectâ recusantem cum osculo dimittens, Chamaam eius filiù secum retinet. Inde traiecto Iordane, intrat Galgalam vbi Israel cum Iuda contendens, vterque Dauidem sibi vendicat in Regem.

2. Reg. 20. Tunc ibi Seba clangens buccina, Israelem omnem à Dauide ad se conuocat: sola tribu Seditio Seba in Dauid. Iuda Dauidi adhærente: à qua Dauid reductus in Ierusalem, decem concubinas suas, ab Absalom fœdatis, includit, easque in viduitate seruat & pascit, vsque ad diem mortis suæ. Inde Ioab cum exercitu persequens Sebam, in via obuium sibi Amasam salutans, osculansque dolosè interficit, eò quòd à Dauide secum exercitui præfectus esset. Deinde pergens, Sebam in Abela vrbe obsidet, industria autem mulieris capite Sebæ per murum proiecto, reuertitur Ierosolymam.

2. Reg. 21. Post hæc fame tribus annis terram prementem, Dauid Deum consulens, audit immiffam, eò quòd Saul contra iuramentum olim ab Israelitis præstitum, Gabaonitas occidisset, ac voluisset delere: quare Dauid accitis Gabaonitis, ad illorù petitionem 7. filios Saulis crucifigit in monte iuxta Gabaa: ossaque Saulis & Ionathæ vnà cum crucifixis sepelit: itaque placato Deo, pluit cessatque fames.

3. Reg. 21. Dauid autem præliante contra Philistæos, 4. fratres gigantes. Abisai occidit. Iesbibenob gigantem. Sobochai autem interfecit Saph fratrem eius. Adodatus verò necauit Goliath fratrem alterius Goliath, quem occiderat Dauid. Jonathan interemit gigantem, senos in manibus pedibusque habentem digitos, id est, simul 24.

2. Reg. 22. Tandem Dauid liberatus ab omnibus inimicis suis, canticum gratiarum actionis Deo loquitur: & deinceps in altissima pace degens, à Spiritu sancto illustratus, varios metro componit Psalmos: in quibus per modum Diuine laudis plurima commemorat Dei mirabilia, multaque prophetat de Christo, & eius Ecclesia, deque Iudæorum abiectiōe ac gentium electione.

2. Reg. 24. Post hæc Dauid spiritu superbix incitatus, 3. Par. 21. numerat vniuersum populum suum: quo factò, conscientia remordente, peccasse se coram Deo fatetur, veniamque precatur: tum Dei iussu à Gad Propheta ipsi ex tribus pœnis, nem-

pè fame trienni, bello trimestri, & peste tridua, optio datur: ex quibus pestem eligit: qua in populum sæuiente, à mane vsque ad sacrificium vespertinum, mortui sunt 70. millia virorum: tunc Dauid videns Angelum Domini in aère, extento gladio, vt cæderet Ierusalem, mox cum senioribus indutus saccum, supplex se peccasse ac flagris dignum clamat, populo itaque parcat: hortatuque Gad in area Arcana ædificato altari, offert holocaustum Deo, atque orat: & ecce ignis è cælo absumit hostiam, placatoque Deo, cessat plaga.

Tum Dauid intelligēs, eo in loco templum Deo ædificandum, præparat ad eius ædificationem auri talenta centum millia, argenti mille millia talenta, æs verò & ferrum absque pondere, ligna & lapides, ac cætera quæque necessaria, variosque artifices: deinde præcipit Salomoni, vt illud ædificet, Deumque sedulò colat: hortaturque principes, vt illi sint auxilio.

Cùm autem Dauid senio confectus operiretur vestibus, & non calefieret, datur ei Abisag puella pulcherrima, quæ in sinu eius dormiens, ipsum calefacit, virgo manens. Adonias verò senior filius Dauid, auxilio Ioab & Abiathar inuitans fratres suos iuxta lapidem Zoelth, fontemque Rogel ad conuiuium, immolatis victimis, inter epulas se regem salutare facit, regnumque occupat infcio patre: quod Bethsabæe de consilio Nathan Prophetæ, Dauidi indicans, petit ab eo, prout sibi iurauerat, Salomonem constitui regem: qui mox præcepto Dauidis, super mulam regis impositus, & eductus in Gion, ibi à Sadoc sacerdote & Nathã vngitur in regem super Iudam & Israel, resonantibus tubis ac tibijs, populoque cum plausu acclamante, viuat rex Salomon. inde reductus in Ierusalem, collocatur super solium regis: quo audito Adonias, timens, fugit in tabernaculum, tenetque cornu altaris: vnde iussu Salomonis auulsus, remittitur in domum suam.

Anno mundi 2929.

ANNO 40. regni sui, Dauid conuocans omnes Sacerdotes & Leuitas 38. millia, eos in 24. ordines sorte diuidit, vt per vices hebdomadatim à sabbato in sabbatum die nocteque manētes in templo, in suo quique officio, in sacrificijs alijsque ministerijs, Deo inseruiant. Ordinaturque cantores, psaltes, & citharædos, qui diuinos psalmos vocibus varijsque instrumentis musicis canerent. Designat & ianitores, qui templi portas obseruēt; ac sacristas, qui thesauros, & sacra vasa custodiant. Quin & exercitum suum in 12. turmas, id est, cohortes distinguit, quarum quælibet 24. millia militum continebat, cuique suum ducem præficiens, vt suo quique mense regi ministrarent. Cuique etiam tribui principem attribuit, idoneosque passim officarios constituit.

Hinc Dauid vniuersos primates Israel conuocatos alloquens, ait Salomonem diuinitus ad regnum atque ædificationem templi esse electum: ipsumque & populum exhortatur,

5. plagæ diuidi oblatæ.

1. Par. 22. Præparatio materiarum tēpli.

3. Reg. 1. Abisag Dauidem calefacit.

Adonias regnum occupat.

Salomon Rex vngitur.

Psal. 71.

1. Par. 23. 24. 25. 26. 27. Cultus Dei ampliatio.

1. Par. 28. 29.